

Poezia

Samoila

Poezia, har divin,
Este hrană, este dor,
E furtună sau amor,
E al inimii preaplin.

Poezia, artă-semn,
Nu se scrie la-ntâmplare
Nici măcar de cel ce are
De la Cel de Sus îndemn.

Trăind răul în sublim
Poezia e „înscriș”
Despre teamă de abis,
De neant, de țintirim.

Ea ne duce spre ceresc
Când știința nu-i în stare
Să ne-ofere ca atare
Siguranță-n pământesc.